

JUGOSLOVANSKA PEVSKA ZVEZA
HUBADOVA ŽUPA - LJUBLJANA

PIREDI V PROSLAVO **70** LETNICE MOJSTRA

MATEJA HUBADA

KONCERT
PEVSKIH ZBOROV

✱

VELIKA FILHARMONIČNA DVORANA
PONEDELJEK 16. NOV. 1936 - 20. URA

Emil Adamič:

Smrt carja Samuela

Car Samuel sedi na skalnem gradu,
kipečem nad Prilipom ob prepadu,
sam car sedi, ob mizo roko pravo,
ob roko si podpira sivo glavo.

Temne se misli mu pode po duši,
v bolevi divji se mu srce ruši,
in votlo car sam s sabo beseduje,
da ko iz groba glas teman se čuje:

»Oj Belasica, oj gora Belasica,
naj solnce več ti ne obsije lical!
Ti vragu našemu si pomagala,
Bolgarsko zemljo milo mu izdala.

Obudi zopet padle nam junake,
iz robstva reši jadne nam rojake,
oj Belasica, oj tožna Belasica,
naj solnce več ti ne obsije lical!«

Pa vstane car, počasi k oknu stopi:
»Kaj hočejo tam doli oni tropi?«
Kamor oko po polju carju kroži,
po širnem polju stopa mož ob možih;

»Rojaki so — tako mu sel naznani —
po zadnjem boju v sužnost odpeljani,
ki jih Bazilij cesar bizantinski
nazaj pošilja zdaj na dom očinski.«

Ob preveseli srečni tej novosti
prešine carju lice žar radosti;
raz grad hiti, da vojne vidi druge,
ki toliko so povzročili mu tuge.

Veselo car pristopi k prvi četi:
»Bodite vsi prisrčno mi sprejeti.«
A kakor da za grlo smrt ga davi,
beseda v grlu starcu se ustavi.

Otožno klanjajo jetniki glavo,
molče počasi gredo čez planjavo;
pred četo vsako mož enook hodi,
za sabo sto nesrečnih slepcev vodi.

Kar vpleni v bitvi je Bolgarov ljudi,
oslepil vse je Bizantinec kruti;
nazaj pošilja zdaj jih v zemljo milo,
bolgarskemu vladarju za vezilo.

Nikoli konca ni. Za kopo kopa
otožno mimo carja stopa:
petnajst tisoč tovarišev ljubljениh,
petnajst tisoč vojakov oslepljenih.

Noč carju sivemu oči pokrije,
iz prsi stok se divji mu izvije,
na tla se zgrudi Samuel ponosni,
srce mu počih v žalosti neznosni.

Josip Krilan

St. J. J. Blonč/Hukod

2075/3354